

דברי הכפר

כפר הנשיא
מס' 480
ערב סוכות
י"ד בתשרי תשל"ז
8 באוקטובר 1976

נו-סא-מנה נעמא?

* יום כפור עבר עלינו בשקט ולחלק מאחננו גם בצום. אומרים שהיה מספר שיא של צמים שאומדנם מגיע מ-150 עד 170 צמים.

* מוסרים שישנו בעל תפילה חדש - אלן איסטון, שיחד עם לו ומר פינק נהלו את התפילות.

* בערב יום הכפורים היחה שיחת הברים על הנושא "מקום הפולחן והתפילות בחיינו". (ראה כתבה של אריק).

* בתחרות סחיה - ראשונה מסוגה - בין שלושת בתי-הספר המשותפים בגליל יצגו את בית הספר עמק החולה ילדינו הבאים: צביה, חנן, חמיר, ארנה, אביטל, גדעון, ארז ומאיר. כולם חרמו לנצחון בית הספר, ובפרט ראויים לציון תוצאותיהם של צביה (2 מקומות ראשונים), חמיר (ראשון וחלישי) וארז (שני).

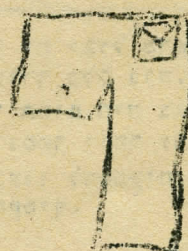
* מאז צאת יום הכיפורים נשמעת אצלנו הלמות הפטישים. ליד בתי-הילדים מוקמות הסוכות למחת ליבם של ילדינו הצעירים. במסגרת הפנוי בצד המערבי של חדר האוכל מוקמת סוכת ענק לחברה, סוכה עשויה צינורות הסקה - כיאה לעובד האדמה, איזק, המקים אותה.

.....

ביום א' בחול המועד סוכות, יגיעו אלינו 20 בני כחה י"א לבקור של 3 ימים. הבקור מאורגן על ידי אורן קולינס העובד אתם עכשיו בהיותו בשנת שירות בעיר. הוא כבר סדר ענייני עבודה עם גרשון וברוך וסדר מקום לינה במועדון חברת הילדים החגש. הוא יקל אותם לסיור במשק, יפגיש אותם עם בנינו ויסדר הרצאה ושיחה על הקבוץ. אנו מאחלים לו הצלחה, ושחוף פעולה מ"החברה".

הוצעה מהמכסה

בגלל מספר מכנסי הג'ינס שאבדו לאחרונה בכוונתנו לספק שירות נוסף לחבר. אנו נכבס בימי שני כל זוג ג'ינס שיכנס לפני השעה חשע לתא המכנסיים. מכנסי הג'ינס שיכנסו לתא לאחר שעה זו, נכבס ביום אחר - לא קבוע.

סופות - אפרילים

בימי קדם היה חג סוכות - ה"חג". נאסף כל היבול - צפייה לגשם. היו שרים ושמחים - עד כדי הוללות.

אחרי הקמת בית המקדש - נסובה כל חשומת הלב ירושלימה, ונכנס הענין של עליה לרגל שלוש פעמים בשנה.

אחרי גלות בבל - הפכו החגים כבימינו לימי זכרון, למאורעות הסטוריים, חג סוכות פינה מקומו לפסח שעד היום נחשב ל"החג".

אדם מצווה בבניית סוכה מכל מיני טעמים. זכר יציאת ישראל ממצרים, זכירת ימי רע בימים של טוב. לצאת מבית קבוע - לתוך החצר - לסוכה פשוטה, פעם בשנה - בזה סמל של זכרון הדברים ומניעת התדרדרות ערכים.

שבעה ימים - כשבעת המינים שבה נתברכה הארץ. היום השביעי - יום שמכונה "הושענה רבה" ע"ש תפילות "הושענה" שמרבים ביום זה יותר מכל ימי החג. יום שבו נחתמים הספרים לפני הקב"ה. יום גמר הדין.

ובסוכות יום שמיני נוסף - אולי יום שבו מותר גם לבקש דברים לעצמך. יום "שמיני עצרת" יום שמחת תורה. יום של שמחה - שבו מקיפים בבית הכנסת שבעה פעמים - עם ספר התורה, כגילוי אהבה. ביום זה גומרים את התורה, ומיד מתחילים אותה מחדש.

ארבעת המינים - לולב - אחרוג - ערבה - הדס. - משולים לבני ישראל - כאלה - שיש בהם תורה ויש מעשים טובים - כדוגמת האחרוג שטעם לו וגם ריח וכן הלאה.

אושפיוזין נשמות אברהם, יצחק, יעקב, יוסף, משה, אהרן, דוד, - שלפי מקורות המסחורין של ישראל מופיעים כולם בחג הסוכות בסוכתו של כל איש צדיק וחסיד.

היש כזה בינינו?

לקטת: מרב

סוף חג סוכות

סוף סוף קטיף התפוחים נגמר. קטפנו בערך 700 טון פרי. אין זה יבול מרשים אבל ברובו הפרי היה טוב ואני מקוה שנקבל תמורה לפי זה. הקטיף היה בדרך כלל נוח. הפרי התרכז בחלק התחתון של העצים כך שלקטפות לא היה הרבה לעשות. $\frac{1}{3}$ מהפרי הסוּם היה בגנים הצעירים ובגלל תנאים אקלימיים מיוחדים של השנה, הפרי הבשיל לאט והקטיף נמשך יותר זמן מדרך כלל. אנחנו עבדנו השנה בקבוצות קטנות בגלל הקטיף הסלקטיבי והגענו להספקים טובים. אנחנו מודים לכל החברים ילדים ואורחים עובדים שעזרו לנו לבצע הקטיף.

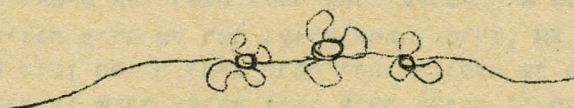
יצחק פ.

א

הג שמח

ליל שבת 8.10 - ערב סוכות

קבלת חג	קבלת שבת	6.45
<u>בסוכה</u>	- מתחת חדר האכל	
ארוחת ערב (משוחפת)		7.00
כבוד ומסיבת סוכות		9.00
<u>בסוכה</u>	- שוב בין העמודים	

מוצאי שבת - אספה

יום א' 9.00 ערב "יבול הרוח" - במועדון

חברים שלמדו בשנת תשל"ו מספרים על לימודיהם וחוויותיהם.

יום ב' ערב חברתי

יום ג' סרט

יום ה' חברים מוזמנים לבוא ולקרא ביחד את "ספר קוהלת"

ליל שבת 15.10 - ערב שמחת תורה - מסיבה

מוצאי שבת 16.10 הופעה מוזיקלית פרטים על לוח המודעות במשך השבוע

על שנה

השנה נוסף על העיירות קרית שמונה - חצור - דימונה - בית שאן - מעלות - שלומי - אופקים ושדרות, נכנס גרעין "עודד" גם לעיירות יקנעם ואור עקיבא. בשנה הנוכחית, נפתח גרעין חדש בעקרון, ובמעלות אין גרעין עודד השנה. לפני שבוע סימתי שנה מרגשת ונפלאה, שנה שהיתה כולה חוויות, הן חוויות טובות והן חוויות פחות נעימות, שנה של יום ויום בזה, היתה שונה מקודמו. אני חושבת ששום אוניברסיטה או בית ספר לא היו יכולים להעניק לי את כל מה שקיבלתי בשנה זו.

קשה להתחיל לספר על השנה הזו, כי היא גדושה ומלאה כל כך ובכל זאת ננסה להעביר חוויות והרגשות. ראשית אני רוצה לספר שאור עקיבא היא בכלל לא דומה לעירה שעליה שומעים בעתונים - היא איננה עירה של רצח ועולם תחתון שולט, אלא פיל יש עולם תחתון, היא איננה עירה דחית במלוא מובן המילה והיא הרבה יותר מבוססת על מסורת - ובהחלט לא מפחיד להיות בה. להיפך אני גיליתי שאור עקיבא זוהי עירה חמורה ביותר והאנשים שם מקסימים בטוב הלב ופתיחות הרבה שאיפשרה לנו להתאקלם במהירות במקום. האנשים הם יוצאי צפון אפריקה, הודו, רוסיה ועוד... במקום יש יותר בתי כנסת מכל דבר אחר. לכל עדה ועדה יש את בית הכנסת שלה. המקום מונה 7,000 איש וזהו המקום הגדול ביותר מבחינת נתמכי הסעד. לא שאין להם כסף, להיפך, יש שם אנשים שמרויחים יפה מאוד ולא חסרות וילות ענקיות. הצרה שהם לא יודעים על מה להוציא את הכסף נכך יוצא שהחינוך לדוגמא נכשל מאוד שם.

באור עקיבא ישנו נוער מצוין שבינתיים הוא המיעוט שם, אין כל הבדל בינינו לבינם והם ממש נחמדים, בעלי מרץ ונכונות. אליהם נקשרנו מאוד מאוד. יש שם גם ארגון צעירים שמנסה לשנות את פני המקום - גם הם צעירים נהדרים, ברמה גבוהה אשר מודעים לבעיות המקום - אוהבים את המקום ורוצים להזיז את התושבים שיעשו משהו לשינוי המקום.

הם די סובלים מכך שהוילות של קיסריה שוכנות בדיוק לידם ובכך הם יוצאים מקופחים מכל מיני בחינות. כמו למשל אי נתינת רשות לחוף פרטי משלהם, מפני שאנשי הוילות רוצים את החוף להם. או בכך שהם, העוזרות, הבנאים, הצבעים, העובדים השכירים, גם כוילות וגם בכל המפעלים הרבים אשר באזור. לנו הם התגלו כאנשים חמים ביותר, אשר ידעו להעריך את עבודתנו, ידעו להגיד תודה ויותר מכל תמיד הזמינו ודאגו לנו. היו ביניהם אנשים שקשרנו איתם קשר אישי ביותר והדוק מאוד שממש נמשך מעבר לעבודה ושלמעשה נמשך גם עתה, כשאנחנו מחוץ למקום.

אנחנו היינו גרעין ראשון במקום ולכן אולי היה לנו הרבה יותר קל - לפעמים חשתי שמספיק שהיינו במקום בכדי שהם יחשבו שעשינו משהו גדול ונפלא למענם. אני עד היום חושבת שקיבלתי מהם הרבה הרבה יותר מאשר נחתי.

אנחנו עבדנו בהמוץ תחומים, בבוקר היינו נכנסים לבתי ספר, גנים ובלוקים. בגנים, הבנות היו כעין חונכות. הן קיבלו הדרכה שספת מהמרכזיה הפדגוגית בחדרה, לקחו יום יום קבוצות של ילדים ולימדו אותם הבחנה בין צורות, בין צבעים, בקיצור נחנו להם בסיס לקראת גן החובה.

המשך בעמ' הבא

העבודה בגנים היתה העבודה שהכי הצליחה ובין הגננות, הילדים והעוזרות, לבין בנות הגרעין, נקשרו קשרים חזקים ביותר. העבודה בבתי הספר החלקה לכמה תחומים. בכל בית ספר היה מרכז חברתי מהגרעין, שתפקידו היה לנסות ולארגן מין חברת ילדים בבית הספר - הוקמו ועדות - יצא עלון, היו תחרויות ספורט, היתה מועצת תלמידים, נחוגו כל החגים וכל המאורעות צוינו. אורגנו תחרויות נקיון, תחרות אופניים ובקיצור ממש הורגשה פעילות שבה מירב הילדים משתתפים. אני חושבת שילדים זה נתן המון, הוסיף להם הרגשה שהם משתתפים אקטיביים בכל הפעילות החברתית בבי"ס.

תחום שני בבית הספר ובזה עסקתי אני, היה לקחת תלמידים באמצע שיעורים, ללמד ולקדם אותם במקצועות שבהם הם היו חלשים ולא חסרו תלמידים. היו הרבה תלמידים שרק עצם זה שהיה מישהו יושב רק איתם ומעניק להם חום, כבר גרם להם להשתנות, לפתח יותר ולהתקדם. היה לי תלמיד מכיתה ו' שעדיין לא ידע קרוא וכתוב והייתי צריכה ללמדו מתוך אלפוני. יותר מדי ילדים שם, לא מקבלים אהבה בבית ואף פלא, כשיש 9 ילדים בבית, אז חשומת הלב פחותה.

אני בטוחה שאחת ההצלחות הגדולות שלנו בעזרה לילדים האלה, היתה בזכות שושנה פרימר מגבעת חיים, שהיתה באה אלינו לבתי הספר ונותנת לנו הדרכה מלאה, איך ללמד ומה ללמד וברוך השם, לשושנה יש כזה נסיון בתחום הזה, שממש היה תענוג לשבת ולהקשיב לה.

בשעות הצהריים פתחנו מועדון שעורי בית, שבו היו ילדים באים ומכינים שעורים ומשחקים לאחר מכן. המועדון הזה נועד בעיקר לילדים שאין להם מקום לסכנת שעורים בבית.

עבודת הבלוקים היתה לקחת בלוק של כ-12 משפחות, להכנס למשפחות, לקשור קשרים, לנסות לעזור ולהדריך, ואחרי צהריים גם לפתוח מועדונים לילדים באותו בלוק. העבודה עם ההורים די נכשלה ובאמצע השנה אף החלטנו לגמור עם עבודת הבלוק בבוקר. הרגשנו שלשנות את ההורים זה דבר קשה מדי בשבילנו ושעדיף להתרכז בילדים בשעות אחה"צ במועדונים שבהם שיחקו, קראו ועשו מלאכות שונות.

עבודה נוספת היתה בבי"ס מפת"ן (מפעל תעסוקה לנוער). זהו בי"ס קטן מאוד שבו רוב השעורים הם מעשיים ולומדים בו נערים ונערות שזהו מקומם האחרון. זאת אומרת שאם הם לא יחזיקו מעמד בו, השלב הבא שלהם זהו הרחוב. אלה נערים על הסף שמנסים להחזיק בהם כמה שיותר - העיקר למנוע מהם להדרדר הלאה. שם עסקנו בעיקר בפעולות חברתיות, ביצירת קשרים אישיים, כעין מדריכים חברתיים. אלה מאתנו שעבדו שם, הצליחו יפה מאד בעבודתם ולא פעם הם פשוט הצילו אחד או שניים מהתדרדרות אל הרחוב. היינו קצת בנוער העובד, ארגנו כמה חגים לנוער בעירה ועבדנו בקשר הדוק עם המתנ"ס ונתנו עזרה בזמן שהזדקקו לה.

היה אחד מאיתנו שעבד עם חבורת נוער, הוא פשוט הכיר אותם בערבים באופן אישי, נהיה לידידם הקרוב והטוב, היה משוטט אצלם לפעמים עד 3.00 כלילה העיקר למנוע מהם פריצות ושוד. יש שם נערים רבים מדי שלא עובדים ולא לומדים ואז נוצר עולם תחתון של חיטול חשמונות, כל מיני פריצות ושרפות. לא פעם חזינו בתגרות אלימות ובמהלומות. היינו די קרובים לנוער הרחוב, הם היו באים אלינו הביתה ואנחנו היינו נוסעים אליהם לבית הסוהר. הם כיבדו

אוחנו מאוד ולא נגעו בנו לרעה. קשה לומר שהצלחנו עם החברה האלה, ברור שלפחות בערבים שהם היו איתנו הם לפחות לא היו ברחוב.

נדמה לי שהעבודה עם חבורות רחוב היא איננה בשביל נערים בגיל שלנו - בשביל זה צריך הרבה יותר ידע ונסיון.

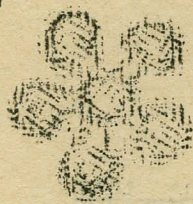
אחד הדברים שממנו למדנו הרבה, היה החיים יחד בקומונה. היינו עשרה חברה. היו המון עליות וירידות במשך השנה, אני חושבת שכולנו רצינו לעזוב את הגרעין בשלב מסוים, היום קשה להאמין שרצינו בזאת. זה חיים של 24 שעות אחד עם השני ובחור השני, קשה לשמור על הסתגרות, בכלל קשה למצוא מקום להתבודד. למדנו לותר אחד לשני, להקשיב ולהבין ובס"ה הצלחנו ליצור בינינו יחסים הדוקים ביותר. כל אחד מכיר כיום האחד את השני כל כך טוב וכל אחד יודע לקבל את המגרעות ואת המעלות של השני, דבר שבתחילת השנה גרם להרבה סיכסוכים ומשברים. היום אנחנו נראים כמו חבורה אחים ואחיות והפרידה באמת היתה קשה ביותר.

השנה הזו גם גרמה לרבים מאתנו לחוש המון הערכה ואהבה כלפי הבית והמשק. יש דברים רבים כל כך שראינו אותם בחיים מחוץ למשק שרק אז ידענו להעריך את כל מה שאנחנו מקבלים כאן. בכלל ההתמודדות היומיומית של האנשים שם עם יוקר המחיה ועם החיים עצמם, נחנה לנו להבין באופן מעמיק ביותר עד כמה אנחנו באמת קיבלנו את הטוב ביותר. היו לנו שיחות מעמיקות בינינו על הקיבוץ, על הבית ונדמה לי שהרבה קיסורים רגילים שלנו בתור בני משק, פסקו במשך השנה כשהבנו באמת מה המשק תרם לנו. קשה ביותר לסכם שנה כזו, אני אישית קיבלתי המון. ובכל התחומים.

אור עקיבא בכלל שוכנת במרכז הארץ וכך היה לנו קל להגיע לת"א, לעשות חיים, לראות את פסטיבל קיסריה במלואו, להכנס לחופים שם וכל זאת בלי שיתנו לנו לשלם. זכינו להמון חרבות וחוויות מהנות ובגלל הקרבה לכל מקום, זה גם לא פגע בעבודה היומיומית שלנו, וכך יכולנו לשלב עבודה עם חיים שהו באמת טובים. אבל מצד שני כל הזמן מציקה לי המחשבה שאני קיבלתי יותר ממה שהענקתי, למרות ששבבילם היינו כמו מלאכים. אני חושבת שכמה שנעזר וכמה שניתן, זה תמיד טיפה בים. אולי אצליח לקדם ילד בקריאה, אך אותו ילד שאני יודעת כבר היום שהוא יהיה ברחוב בעוד שנתיים - מה יהיה אז?

זאת באמת עבודה קשה מאוד לשנות אופי ודרכי חיים. אנחנו בטוח התבגרנו בשנה הזאת, אבל לדעתי אנחנו צריכים להגיע לשם הרבה יותר מבוגרים, עם יותר ידע ונסיון ויותר יכולת לתת. אני יודעת שהיו בינינו כאלה בסוף השנה, ששללו לגמרי את המתכונת של גרעין עודד ואף אחד מאתנו לא יצא בהרגשה שלמה. כולנו מהססים, יודעים שבעצם זה לא זה, גרעין עודד, אבל קשה לנו לחשוב מהי המתכונת הנכונה, ומה תהיה הצורה שבה באמת נוכל לשנות ולעזור באופן היעיל והחיובי ביותר. רובנו שואפים לכך, שאחרי הצבא ילכו לגרעין עודד ומצד שני אנחנו יודעים שגם לנו עצמנו קשה להתחייב לשנים שלאחרי הצבא.

זה קשה לגמור שנה ולדעת שלי עצמי היה נפלא ויותר מזה, אך לדעת שהשאלה והשלמות המצפונית כלפי מה שהשארתי מאחורי אינה באה על סיפוקה וזה ממשיך להטריד, זה כבר מציק וכואב, כי גם אני עדין לא מצאתי את הפתרון הנכון למה שאנחנו יכולים לתת ובצורה הטובה ביותר לאותן עיירות.

צרוך - ערכות

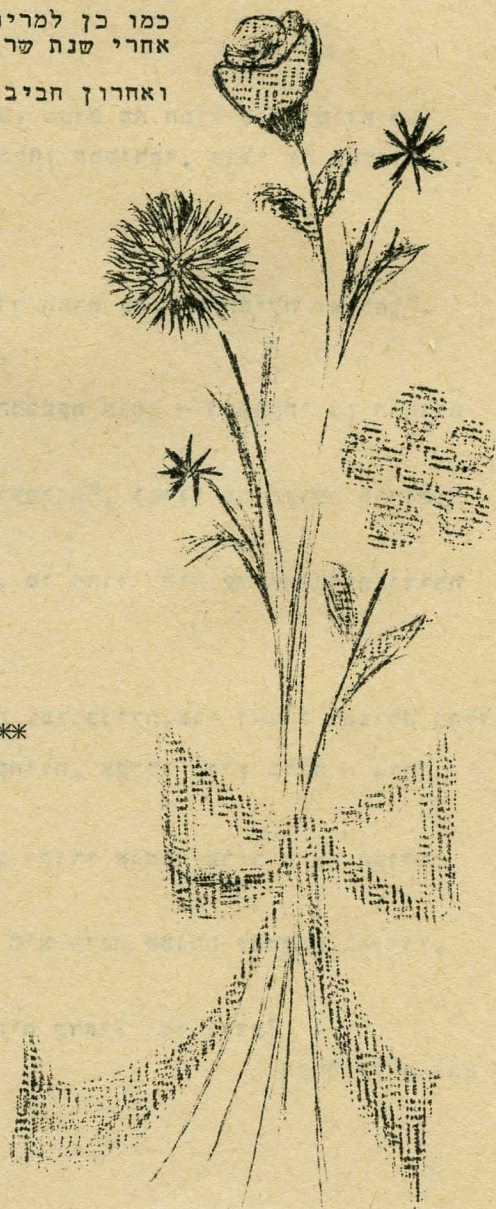
- לפס וינקל שחזרו מבקור בחו"ל.
- לסליה שגמרה את קורס האחיות בהלל יפה בחדרה ומעכשיו והלאה היא אחות מסמכת.
- לרביעית נבחרת הברינג' שלנו (קולין-הנרי ואדי-דייב) שהעפילה לגמר אליפות הקבוצים אחרי תחרות חצי גמר שהתקיימה בשבת בשדות ים.
- דינה ל., ירון, דוד ד., אורית ורחלי, שגמרו את שנת שרותם בגרעיני עודד ובתנועה וחזרו למשק עד לגיוסם לצה"ל.
- כמו כן למרים מ. ודניאלה ג. - שבימים אלה חוזרות הביתה אחרי שנת שרות בקליה.
- ואחרון חביב - למופטי שיצא לאירופה למסע עידוד השיווק.

* מ * ל * ט * ב *

עדר	יואב	11.10
המאירי	אהוד	-
וויסהם	אולין	12.10
פורסטר	בני	13.10
וויסהם	סרי	14.10
ריפקינד	דוד	-
סנא	רענן	15.10
בילגורי	דישון	-
מעין	רז	-
קולס	דב	16.10
לוי	גדעון	-
וויסהם	ברוס	17.10
מנדג'יגורסקי	אבנר	-

ירדן	וגד	אלידה	11.10
שרק	וגרשון	קרול	-
כהן	וברוך	מרים	17.10

מזל טוב לצביה וליוס
לרני ולשחר
לסבא ולסבתות
לסבתה רבתי
ולכל הדודים והדודות
המשפחה הענפה
להולדת הבן-האח-הנכד-הנין

בנינו לבין עצמנו

יומן יום הכפורים תשל"ז

- המוני אנשים רשומים לצום! מהן הסיבות? קשה לדעת אבל לא כולן דתיות טהורות: -
- בשבילי זה אות סולידריות עם העם היהודי - אני עושה חשבון שבאותה יממה רוב היהודים בעולם צמים....
 - אני צם מטעמי בריאות - פעם אחת בשנה צריכים לתת למערכת העיכול יום הרגעה....
 - לגבי זה ספורט - מעין מרתון גופני/גסטרונומי....
 - אני איש מאמין ומה שקשור עם מסורת היהדות מדבר אל לבי....
 - אני אוהב מסורת, אבל לא כל כך מאמין - צום יום כפור שייך בעיני למסורת....

כל נדרי

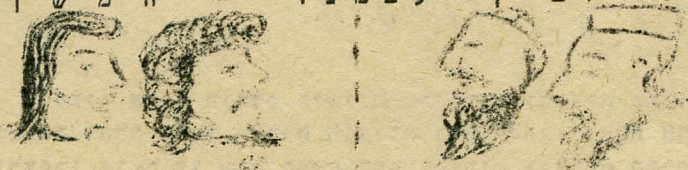
המועדון שלבש צורת בית כנסת מלא בני גילים שונים. משום מה המילים הארמיות של תפילת "כל נדרי" נוגעות באיזה מיחר רגיש. אולי זה הלחן המסורתי, אולי זה המעמד....

שיחת חברים

- שלושים חברים ובני משק התכנסו לשוחח בנושא "צורך האדם באמונה תפילה ופולחן".
- לגבי היהודי המאמין התפילה היא מסד של היהדות....
 - אני למעשה איש מאמין אבל איני יכול למצא שום דת המספקת אותי - התרחקתי מן היהדות בגלל כל ההתייחסות לקרבנות....
 - יש מפילות שצריכים להוציאן - למשל על המלשינים "בעמידה", גמרנו עם תקופת הרדיפות הבין דתיות....
 - מרסין בובר דבר על הדו שיח שנוצר בין אדם לבוראו, מי יכול לחזר על התייחסות נדירה כזו שלש פעמים ביום? איפה קיימת הקהילה....?
 - איפה הספונטניות בתפילה קבועה שלש פעמים ביום....?
 - אם עשרה יהודים נהוצים לפתילה בצבור וכל אחד רוצה ספונטניות, אוי ואבוי לתפילה בכלל....
 - התפילה מקנה בטחון פסיכולוגי לאדם והיותו נמצא בקהילה, אפילו מניין בלבד - נוסך בו הרגשת שייכות וגבוי....
 - אינני יודעת אם אני מאמינה, אבל נדמה לי שבתור עם יהודי אנחנו צריכים את הפולחן, אולי את התפילה....
 - האדם המאמין איננו זקוק לפילוסופיה - הפילוסופיה היא שיטה שמנסה להשתמש בהגיון, אין בין הגיון לבין אמונה ולא כלום....

לא סכמנו ובודאי לא הסכמנו זה עם זה. היה כדאי? מי יודע?

המשך בע'מ הבא

הצום

היום הוא נוח, לא חם וללא גשם. כמה מתנדבות יושבות וכשניתן לאחת מהן "מחזור" שואלת "אולי יש אחד באנגליה" - בעית העם היהודי בגלות!

מחשבה: בזמנו באו בחורים יהודים טובים לבית הכנסת ביום הכפורים להעיף מבט על הבנות היהודיות היפות שבאו להתפלל ולהראות - מי יודע מה יצא מזה. כיום הבנות באות להתפלל. הבנים אבל, יצאו לטייל בנחל יהודה - איזה אסוציאציה!

13.55: שכני אומר "עכשיו צלצל הטלפון!" "מתי?" אני שואל, "לפני שלש שנים". תפילת מוסף מסתיימת בלי טלפון.

נעילה חלק מן ההמון חוזר לשמע את התפילות המסיימות את היום לשמע את תקיעת השופר האחרונה. סימנים של רעב, כאב ראש ועייפות ניכרים.

מי שחושב שיש לו בעיות יקרא את ספר יונה (ההפסדה של תפילת מנחה) - זה בסיס לסרט הוליוודי מוצלח.

אוכלים הפתעה! מי שעולה על המאזניים מגלה שכלל לא הפסיד משקל.

לקנוח סעודה עוד התכנסות במועדון ובמקלט לראות את סרט הטלוויזיה התעופתי על מבצע יונתן. זה סרט טוב - הגבורים הישראלים הם כמו שרצינו - לא רואים את פניהם אבל בקול לאקוני הם מסבירים איך ולמה. מקשה המראיין:

- איך יכולתם להגיע עד דיוק של דקה מן הזמן המתוכנן?

- שלשים שניות!

- נו?

- אולי הקב"ה עבד שעות נוספות באותו לילה.

גמר חתימה טובה

אריק

כותרה

1088

לפני שבוע הוחלט בישיבת מזכירות להוציא מתנדב מהמשק על סמך עדותה של החובשת שטענה שהלה סובל ממחלת הנפילה ולא עלינו לקחת את הסיכון הכרוך בדבר. זה לא מקרה ראשון ולצערי נראה לי שגם הפעם כמו במקרים קודמים התייחסו אל אותו מתנדב כאל מכונה ובשרירות לב.

הפעם היה פה משהו קצת שונה מפעמים קודמות. שמה של אותה מכונה הוא ג'רי. בחור אירלנדי ששהה במשק לפני כמה ימים לחקופה של כמעט שנה. הוא עבד בצאן ועל פי עדותם של עובדי הצאן הוא עשה מעל ומעבר. הוא גם עשה לעצמו ידידים ובנה חברה.

אותם ידידים וביניהם עובדי הצאן השתתפו באותה ישיבת מזכירות וניסו לשכנע את חברי המזכירות (שחלק מהם כלל לא ידע מיהו אותו ג'רי) שפה לא מדובר במקרה רגיל של מכונה אלא באדם שיצר לעצמו ידידים וחברה ושבפורקיו זורם דם ולא שמן מנוע.

האמת היא ששום לא היתה האחות בתקופה שג'רי היה פה ואת כל זה היא שמעה במקרה מהחובשת לשעבר. אבל בכדי לא לכתוב סתם כזבים, נגשתי אל ג'רי ודברתי איתו (דבר שהאחות לא עשתה) מסתבר שאמנם באותה תקופה שהוא היה פה, היתה לו התקפה די רצינית וזה מפני שהוא לקח גלולות לא מתאימות שהוא קבל מהמרפאה. אבל הפעם הוא בא מצויד בגלולות נכונות ויש לו מלאי לחצי שנה. הוא ענד צמר לי שההתקפות שלו הם קלות ומפיעות לעתים רחוקות והוא מתגבר עליהן ללא עזרת איש. חשבתי שנעשה לו עוול כי לדעתי;

1. העובדות לא כולן היו נכונות או שלא הובאו בצורה הנכונה.
2. חברי המזכירות דנו באדם שלגביהם הוא פשוט מספר.
3. יש לו זכות מסוימת על סמך כל שהעלתי בכתבה זו.
4. למה לא אמרו לו ללכת באותו יום שידעו על "מחלתו" עוד לפני כמה שנים.

על סמך כל זה החלטתי עם דודו להגיש ערעור לאספה, אבל מסתבר שפה ישנו "קט"ש" והוא אין להביא ערעור לאספה על החלטה של המזכירות, בהקשר לאורח עובד. וכך נסתם הגולל על ג'רי.

קשה לי להשאר שלו לצורה זו של סגירת עניין, יכולתי אולי לקבל את זה אם היה מדובר בסתם איזה מתנדב שרק הגיע והוא אינו "כשר" מבחינת המשק. אבל בין מתנדב כזה ולבין ג'רי ההבדל גדול וכל חוק חייב להיות גמיש בצורה כזו שהוא לא יתנוה לנו את הדרך, אלא יעזור לנו בבנייתה. אני בטוח גם שזו היתה הכונה, אבל לצערי המציאות היא שונה.

דני נ.

נדליק נר לזכרה של

אסתר סינה ז"ל

י"א תשרי

על תרבות של חברים

זה עתה כמעט סוף השנה השניה מאז נבחרתי לתפקיד מ.ו. תרבות, ובעוד כמה חודשים אני עומדת לסיים. הבעיות שהטרידו אותי הן, "תרבות בקיבוץ מה היא? בידור - או תרבות עם חוכן" ומה חברי כ. הנשיא רוצים.

רוב התכניות שבוצעו במשך השנה הצטיינו באוירה טובה, שיתוף חברים שונים, רצון לעזור ואוירה של יחד, (תכונות יקרות מאד) אבל היה חסר "חוכן" למסיבות שלנו. חברי כ. הנשיא נוטים לרצות תרבות עממית ומוחשית. בעיה אחרת שנתקלתי בה, היתה בעית השפה. חוסר מנחים, קושי לארגן תכניות בעלות חוכן עברי טהור.

בענין "חסר החוכן" לפי דעתי אפשר לעשות כמה דברים.

1. לשלוח את המרכז ועוד חברי הועדה לקורס תרבות, של חודש שמתקיים כל שנה. (השנה הוא נפתח ב-24 באוקטובר ועוד אין לנו מועמד).

2. להקציב יותר זמן למארגני התכניות, ולמרכז. משק בגודל שלנו צריך לקבל 3 ימים בשבוע לפי תקנון האיחוד. הרבה משקים מקבלים שבוע שלם. (למרכז)

פה אני רוצה להביא לתודעת החברים את המאמצים והדאגות של העובדים מאחורי הקלעים (אלה שמפעילים את כל הציוד שלנו) מסיבה אחת שמתחילה בתכנית ומסתיימת בריקודי עם וסלון יכולה לגזול למפעיל הציוד 4 או 5 שעות עבודה. לצערי מפעם לפעם החברה מתעלמת מן המאמץ!

בהתחלת הקיץ נפתח ה"פאב" - יוזמתו של דני נ. וכמה חברים. הפאב מוצלח כמקום שנפגשים ורוקדים בו, במיוחד לחיילים וצעירים, גם חברים מגילים שונים באים ונהנים. אנו רוצים שאנשים שובים, עם טעם של מוסיקה שונה יפעילו את הפאב, כדי שיותר חברים ישתמשו בו. הפאב גט גורס לכמה בעיות, הרעש מפריע לאלה שגרים באזור. אנו מקווים שבעקבות החלטות המזכירות בנידון תפתרנה הבעיות.

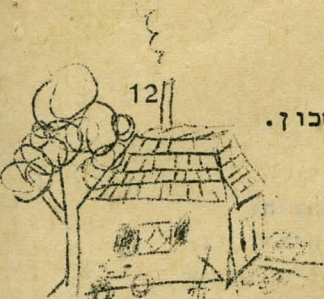
הדיסקוסק (ח.א. הישן) לא מוכן, אבל יש סכוי שנגר יכנס עוד מעט, ואז נבקש מחנדים לעזור לצבוע ולקשט.

אני לא חושבת שו. תרבות חידשה הרבה בשנה שעברה, אבל המשכנו לפעול. טיולים, מסיבות, הרצאות, חוגים, הצגות חוץ, והצגות במשק, ירח לימוד. התחלנו כנסיון של "בריאות הגוף ובריאות הנפש" באמצע הקיץ. העתוי לא היה מתאים, אבל די הרבה נהנו מההרצאות (מדיסציה, חלומות וכו').

ומה בחדשים הבאים? תח ועדה של ו. תרבות מארגנת חוגים (ברעיונות נא לפנות לדוט) שמחה לקחה על עצמה לארגן ירח לימוד, באמצע נובמבר עד אמצע דצמבר ונאחל לה הצלחה. יהיו הצגות, שלשה קונצרטים כבר הוזמנו, הרצאות, שבוע הסרט הטוב עומד על הפרק, טיולים וכו'. בעיה שלא נגעתי בה, היא בעית הסלויזיה בבית. לא אכנס לדיון בעד או נגד, אבל אם לא נעלה את רמת התכניות, אני מפתחת שהסלויזיה תהפוך להיות מתחרה רצינית בתרבות.

אחרי שנתיים בתפקיד אני מאמינה שקיבוץ בלי תרבות הוא קיבוץ מת. (אני מדברת על תרבות עצמית ולא תרבות קנויה). מאד מאד חשוב לנו להשקיע כוח וזמן בתפקיד זה. עכשיו כשאני עומדת לסיים, אני מבקשת מהחברה לחשוב ברצינות על התנאים הדרושים למרכז התרבות.

- א. שלשה ימי עבודה בשבוע.
- ב. בימים האחרים סוג עבודה שתאפשר לו לשפל בענייני תרבות מדי פעם ופעם. (בתי ילדים או מטבח אינם מתאימים לכך..)
- ג. חדר שבו ירוכז כל החומר, ובו יוכל המרכז לעבוד.

כפי שפורסם בדו"ח המזכירות האחרון, אנו מפרסמים כאן את דו"ח ועדת השכון.

ועדת השכון - דו"ח ספטמבר 1976 (אלול תשל"ו)

בני פ. ונטע ישבו עם לסלי ג. ולאה כ. לעבור על מצב השכון עד סוף שנת 1977. עד סוף נובמבר 1977, 23 בנים אמורים לחזור מצה"ל (לא כולל מאומצים או בנים שכעת שוהים בחו"ל).

עד פסח יפנו את החדר המשמש לאכסון ילדים חברים הנמצא בבית משופץ ויעבירו את דיירי המפעל למקום אחר. (בית זה מיועד לחוזרי צבא.)

העברה

הרופא וכמה משפחות יעברו לבתים חדשים וכל דירותיהם נלקחו בחשבון, חלק לקליטה, חלק למשפחות שעוברות מבתי משפחה לפנות שכונה לחוזרי צבא.

בגמר השפוצים שבטיפול היום, חברים יעברו וישאירו מקום להעברה חברים נוספים.

הדירה היחידה שתשאר לשימוש למטרה אחרת היא המעבדה של דגלס ואלן, שנמצאת ע"י רובין ס.

1/2 דירה ע"י הרופא עוד לא הוחלט מה גורלה.

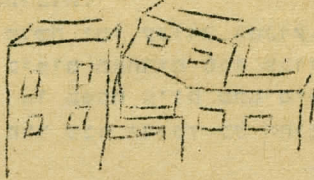
צריפים

חיילים ומאומצים גרים בצריפים, לרוב בחדר לבד. חדר קטן אחד מעבדה של דב קולט. מספר בניה יעברו לבתים מופצים.

עד פסח המצב נראה בסדר. בין פסח לנובמבר 1977, בלי תוספת ובלי להמשיך בשפוצים, אולי תהיה בעיה של 2-3, אבל הושכים שיתחדרו. אם נעשה שפוצים, יחסרו חדרים לפי מספר השפוצים. רצוי לבצע שפוצים רק בין פברואר לנובמבר. לא ניתן לעשות שפוצים לפני גמר ההעברה לבתים חדשים.

סכום:

1. לא להתחיל בשפוצים עד פברואר ולגמור עד נובמבר.
2. לתת לוועדת הבריאות דירה אחת ולא שתיים בבית של מיכל ועליזה.
3. בית הנריקס רק מושאל כרגע. זה בית לחברה, עם הרבה בקשות.
4. אין מקום לקליטה לפני הפרויקט, לפי הדו"ח הזה. לא לקחו בחשבון בקשות שטרם הגיעו לאספה.
5. לא לקחנו בחשבון בכלל מקום למתנדבים, שכרגע בבתי "סנונית".
6. אין יותר מקום ל"תושבים".

הנוכחים: נטע, ראובן ג', אירית, זמי, גדי ע', אריה נ', בני פ'.

1. ערעור על מקום משרד "הפרויקט" - בהשתתפות הילרי א', אלק, ג'רי נ' (הילרי התלוננה על קרבת המשרד של מיכאל דוארי למקום מגורים.

אלק הסביר שלא מדובר במקום עבודה, אלא במקום משרד שקט, מה שיותר קרוב ל"פרויקט". לא מדובר במשרד קבוע.

ג'רי מסר שבתנאי שהמקלט ישאר לרשות תפקידו הבטחוני, אין התנגדות להשתמש בו כמשרד לזמן מוגבל.

הערעור של הילרי לא התקבל.

2. בית הקברות - (בהשתתפות לן רו' ואלק)

בקשר לכביש גישה, אלק הציע להשתמש בחומרים שלנו ולפנות לקבלן לבצוע העבודה. מדובר ב-300 ט' אדמה חשית (בלי כביש) - 10,000-15,000 ל"י.

הוחלט לפנות לוועדת המשק לאשר תכנית זו, שתאפשר החחלה מידית בעבודה ויבטיח כביש גישה בחורף.

נטע הציעה להקים צוות חברים אשר יטפל בענייני בית הקברות (ז"א תכנון, ביצוע, טפול מתמיד, סידורי קבורה והקמת מצבה).

הוחלט לפנות אל החברה ולבקש מתנדבים שיהיו מוכנים, כצוות, להיענות לדרישה הנ"ל.

3. אוכלוסית הכלבים

באגדר ועדת כלבים הגיע המצב לבלתי נסבל. נטע מציעה, עד אשר חבר או ועדה יקבל את האחריות:

(א) חברים בלבד יחזיקו כלבים. על מתנדב, אולפניסט, זמני וכו' שאינו חבר לא יוכל להביא כלב למשק.

(ב) על כל חבר שמביא כלב למשק לרשום אותו מיד במזכירות, כתוספת לאוכלוסית הכלבים.

(ג) כל כלב יוחזק לפי הוראות משרד הבריאות, ולא לפי החלטת בעל הכלב.

בגלל המצב החמור, הוחלט לפרסם את שלושת הנקודות הנ"ל, שנכנסו לתוקף.

4. תמר גביש - עבודתה בכפר הנשיא

הוחלט להזמין את תמר, לשמוע ממנה דו"ח על שנת עבודתה בכפר הנשיא, ולשוחח על הנושא

5. בית כנסת - (בהשתתפות אריק)

הוחלט לבקש מאריק להביא את נושא "בית הכנסת בכפר הנשיא" לאספה לשיחה ראשונה.

אריה דיווח מספר פעמים על ועדת החברה, ועדיין אין הצעות לוועדת חדשה. הוא מסר שכמה חברי הועדה התפטרו ושהיא חלשה מאד. הועדה התחילה במרץ ובעבודה טובה, אך היום אינה פעילה. מי שנשאר בוועדה מחכה לגמור. אריה היה צריך לגמור כמרכז בפסח שעבר. בגלל שטרם החליפו אותו, הוא הגיש תכנית השקעות כדי למנוע בעיות השנה.

לאור החלטת האספה לקבל התפטרותו של ישראל אבידור כמזכיר, אריה מוכן להמשיך בתפקידו בוועדת החברה בעניינים שלא יסבלו דחוי, כדי לעזור לנטע. המזכירות קבלה את נכונותו של אריה לשתף פעולה במצב הקיים.

7. "הפב" - (בהשתתפות ג'נט פ' ודני נ' - גם אדו ס' והדסה ב"נ השתתפו)

התנהלה שיחה קצרה בין חברי המזכירות והחברים הנ"ל על תלונות חברים. (הוחלט: א) להגביל את נגון המוסיקה בימי חול עד שעה 23.00, ובימי ששי עד חצות.

(ב) להנמיך את קול המוסיקה למען "פשרה" בין המבלים ב"פב" לבין כל יתר האוכלוסיה.

(ג) לשתות רק בירה בערבי "פב" ולא לאפשר שתית משקה אחר.

(ד) לבדוק צורך בתקונים בחדר-אכל הישן לשם התאמתו לדיסקטקס בחורף, במקום ה"פב" בבריכה. מדובר גם בבדיקת חשמל וכו' כדי להבטיח שימוש המקום לקהל גדול.

8. אסתר רוז - עניני רהוט - (בהשתתפות אסתר, מופתי ומיכאל כהן)

אסתר הביאה ערעור על חלוקת תקציב הרהוט שלה, וחוסר עונים בשאלותיה בנושא.

חברים שמעו הסברים מאסתר, מופתי ומיכאל, והתנהלה שיחה עם אסתר בה מופתי הסביר אפשרות לקבל כתובות אצלן אפשר לקנות רהוט יותר קרוב לתקציב. הערעור לא התקבלה.

9. ניהול אספה - (בהשתתפות קולין)

קולין מסר שבישיבת יושבי-ראש היוצאים עם יושבי-ראש הנכנסים, הציעו תקונים לתקן כדלקמן:

(1) שעת התחלה של האספה - 21.00.

(2) סדר ההצבעה:

א' בהצבעה בין כמה הצעות, יש להצביע על הצעה אחת.

ב' במידה ויש תיקון לאותה ההצעה, יש להצביע קודם על התיקון.

ג' במידה ויש 2 הצעות להצבעה, יש להצביע לפי שיטת מועמדים ותפקידים:

"במידה ויוצע מספר שמות גדול ממספר התפקידים או חברי הועדה, תיערך ההצבעה כדלקמן:

לאחר הסיבוב הראשון יורד יורד השם שקבל מספר נמוך ביותר של קולות.

הצבעה נוספת ושוב הורדת השם שזכה בהכי פחות קולות וחוזר חלילה עד קבלת המספר המתאים.

במקרה של הפרשי קולות בולטים, יוכל יו"ר האספה למחוק מספר שמות בבת אחת."

דו"ח משיבת המזכירות - 3.10.76

נוכחים: נסע, ראובן ג', זמי, גדי ע', בני פ',
אירית, אריה ו'.

1. עניני קליטה - (בהשתתפות טומי, נעמי פ', יונתן ס' מועדת הקליטה,
נעה מועדת הגיל הרך,
שוש סולומון, רחל א'.)

(א) דפנה גומא

הוחלט שהיא תבוא לגור בכפר הנשיא ב-16.10.76, בתנאי שכל
הסדורים הפורמליים יסודרו מראש.

(ב) הוחלט שכל אחד שפונה להתקבל למועמדות:

(1) יחוייב לעבור בדיקות בפואיות אצל הרופא שלו.

(2) יחוייב לעבור בדיקה גראפאלוגית לפני החלטה
בענין מועמדותו.

שני הסעיפים הנ"ל - (1) + (2) - יפים גם לפונים מבחוץ
וגם לפונים שכבר שוהים במשק. זאת אומרת, גם כל זמני
במשק שמבקש מועמדות חייב לעבור את הבדיקות הנ"ל.

(ג) קבלת מועמדים - ויקטור קורוחדו

דוד גרינבלט

אבריל וולפסון

נתן ברק

היות וועדת הקליטה לא הספיקה לשבת לפני ישיבת המזכירות, הנושא
אינו מוכן לישיבת המזכירות הפעם.

(ד) הוחלט לקיים שיחה בין חברים המזכירות וועדת הקליטה על כל הנושא
של קליטה.

דו"ח הישיבה בין נציגי המזכירות ונציגי ועדת השיכון

נטע פרסמה מראש לכל חברי המזכירות את הדו"ח הנ"ל, ולכן הביאה בפני המזכירות את הסכום כתוצאה מהמידה הזו:

- (1) לא להתחיל בשפוצים חדשים עד פברואר 1977, ולגמור אותם עד נובמבר 1977.
 - (2) למסור לועדת הבריאות דירה אחת, ולא שתיים, בשנת 1977, לעבודה של מיכל ויניטה.
 - (3) אין מקום לקליטה לפני גמר "הפרויקט", לפי הדו"ח הנ"ל. לא לקחו בחשבון בקשות שטרם הגיעו לאספה אבל שרשומים אצל שומי (מלבד אלה המופיעים בדו"ח זה, סעיף 1.1 ג).
 - (4) להזכיר לחברים שבית הנריקס בשמוש זמני בלבד ע"י ועדת השכון. בית זה שייך לועדת החברה וכעת "בהלוואה" לועדת השכון. (יש בקשות רבות לשמוש בבית הנריקס, אשר מחכות לועדת החברה החדשה.)
 - (5) לא לקחו בחשבון בכלל מקום למתנדבים מעל 10-12 בודדים. המתנדבים כרגע גרים בבתי "סנונית". בערך באביב נתחיל בשפוצים, ונשאר בלי מקום למתנדבים.
 - (6) אין מקום לתושבים זמניים נוספים.
- הסכום הזה בא מהאיןפורמציה בדו"ח הנ"ל בהתייחס לבנים חוזרים, מתנדבים, רווקים וכו' וכו'. המזכירות טרם ירדה אם נציגי ועדת הבריאות, מיכל ויניטה בקשר למקום עבודתן.
- כל הסכום פורסם כאן כדי שחברים יידעו מה המצב לפי השכון שעומד לרשותנו היום (עד גמר "הפרויקט"). הדו"ח הנ"ל יפורסם ב"דברי הכפר".

3. ג'רמי

כבר הוחלט באופן עקרוני לקבל את הוריו של ג'רמי במשק. מכיון שאביו מאד חולה, הוחלט לקבל אנפורמציה נוספת ולאשר לג'רמי נסיעה לבקור הורים לתקופה של חודש ימים, בנסיעה מיוחדת לפי התנאים שכבר הוחלט עליהם באספה לפני שנה. הנושא יובא לאשור האספה.

4. לילה בן-אבי

לילה חזרה הביתה ומוותרת על בקשתה לצאת לשנת חופש. לכך היא החזירה את הכסף שהיא קבלה מן המשק.

5. נחמן אנגלסברג

נחמן מבקש שלושה חודשים חופש מהמשק. החופש אושר בתיאום עם מוסדות כח-אדם, עד כמה שניתן.

6. סם ורנה וולפסדורף

סם ורנה הודיעו על יציאתם לשנת חופש מהמשק. לסם יש עבודה ויש להם דירה. הם יוצאים בחודש נובמבר. המשק הסכים לשמור את זכותם לדירה לשנה אחת, ובינתיים היא תעמוד לרשות ועדת השכון.

שנה טובה

חג סוכות - ח ש ל " ז

§ הדלקת נרות

§ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

§ החמה מראש האילנות נסתלקה,
בואו ונצא לקראת שבת המלכה,
הנה היא יורדת הקדושה, הברוכה,
ועמה מלאכים, צבא שלום ומנוחה.
בואי, בואי שבת המלכה,
בואי, בואי שבת המלכה,
שלום עליכם מלאכי השלום.

§ קידוש לחג הסוכות:

ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקידשנו במצוותיו, וחתן לנו ה' אלוהינו באהבה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את חג הסוכות הזה זמן שמחתנו מקרא קודש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קידשת מכל העמים מועדי קדשך כשמחה ובששון הנחתנו.
ברוך אתה ה' מקדש ישראל והזמנים.
ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

§ שתיה לחיים

§ חג אסיף, חג אסיף,
כן ירבה וכן יוסיף,
בשדה, בגן, בניר,
כבר חלף קציר, בציר,
ועתה עם בוא הסתיו,
חג אסיף נחוג בגיל.
חג אסיף, חג אסיף,
כן ירבה וכן יוסיף.

§ מלאו אסמנו בר
וייקבינו יין,
בחינו הומים, הומים מתינוקות,
ובהמחנו פורה -
מה עוד תבקשי מאתנו מכורה
ואין, ואין עדיין?

ח ג ש מ ח !